

50

Jesteśmy posłani do pracy w królestwie Pana Jezusa

Cele katechetyczne

- odkrywanie i rozpoznawanie darów Bożych w życiu codziennym;
- ukazanie Eucharystii jako źródła wiary i siły do wykonywania codziennych zadań;
- uświadomienie potrzeby dzielenia się wiarą i świadczenia o niej uczynkami wszystkim napotkanym ludziom.

Treści

- Eucharystia – źródło łask, wiary i sił dzięki realnej obecności Chrystusa;
- Bóg posyła nas, byśmy budowali Jego królestwo – świadczyli światu swoimi czynami o Jezusie;
- dobre uczynki: pogłębianie relacji z Jezusem i dawanie innym świadectwa swojej wiary.

Wymagania

Uczeń:

- wyjaśnia, jaką rolę Eucharystia powinna spełniać w życiu każdego chrześcijanina;
- wymienia sposoby pogłębiania relacji z Jezusem i świadczenia o swojej wierze innym;
- wyjaśnia potrzebę dzielenia się z innymi swoją wiarą;
- wyjaśnia znaczenia wezwania kapłana na końcu Mszy Świętej: „Idźcie w pokoju Chrystusa”;
- wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: np. klasowe, rodzinne, parafialne.

Postawy

Uczeń:

- kształtuje w sobie postawę eucharystyczną, zwłaszcza ofiarowania siebie i zwracania się do Jezusa o pomoc we wszelkich potrzebach;
- jest wdzięczny za realną obecność Jezusa dla każdego z nas w każdej Mszy Świętej;
- stara się świadczyć swoim zachowaniem o Jezusie Chrystusie;
- troszczy się o pogłębianie swojej wiary i dzielenie się nią z innymi;
- modli się w intencjach własnych oraz innych ludzi.

Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; piosenka; świadectwo nauczyciela o roli Eucharystii w jego życiu duchowym.

Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; śpiewanie piosenki; wykonywanie ćwiczeń w podręczniku; świadectwo nauczyciela; zabawa „cichy przyjaciel”: każdy losuje imię swojej koleżanki lub swojego kolegi z klasy i jest zobowiązany w tajemnicy przygotować jej/mu miły upominek lub zrobić dobry uczynek.

Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja polonistyczna – odpowiedzialność za siebie i innych;
- edukacja społeczna – postawa wobec innych i siebie: potrzeba norm społecznych i troski o dobro wspólne;
- edukacja muzyczna – śpiew odpowiednio dobranej pieśni lub piosenki religijnej: „Jeśli Pana Boga kochać chcę”.

Propozycja realizacji

1. Rozpoczęcie modlitwą – *Akt wiary* i *Akt miłości*.
2. Każdy dar, dobre i ważne spotkanie są dla nas zachętą do dziękowania za nie Bogu, do dzielenia się Bożymi darami z innymi, każde dobro powinno nas też zmieniać na lepsze.

3. Po przeprowadzeniu lekcji, która uświadamiała dzieciom, iż Eucharystia to ofiara i uczta, w tej lekcji akcent będzie położony na rozesłanie i na posłanie, które następują na końcu Mszy Świętej. Już u małych dzieci rodzi się naturalne pytanie: „Po co chodzić do kościoła?” – warto więc jeszcze w roku poprzedzającym bezpośrednio przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej ukazać, że wiara powinna łączyć się z naszym życiem, że powinna wypełniać nasze życie i przynosić owoce.
4. W klasie III trzeba będzie powrócić do tych katechez o Mszy Świętej. Teraz ważne jest budzenie w dzieciach tęsknoty za Jezusem w Komunii Świętej i pielęgnowanie jej oraz motywowanie dzieci do dobrego przygotowania się, do przyjęcia sakramentów pokuty i pojednania oraz Eucharystii. Dzieci powinny świadomie uczestniczyć we Mszy Świętej (formacja). Lekcja wskazuje na związek między Eucharystią a zmartwychwstaniem Jezusa (okulary wiary).
5. Omówienie ilustracji w podręczniku ukazujących oddawanie czci Jezusowi w Eucharystii przez modlitwę, adorację, bycie blisko Niego. Uświadomienie sytuacji z życia codziennego, w których należy kierować się wiarą – wykonanie zadań 1 i 2 z podręcznika.
6. Śpiew lub nauka piosenki „Jeśli Pana Boga kochać chcę”, omówienie treści, przesłania.
7. W lekcji można wykorzystać opowiadanie ks. J. Twardowskiego *O rozdzielaniu. Jak wygląda udzielanie Komunii Świętej? Najpierw ksiądz w czasie Mszy Świętej podnosi duży kielich na nóżce, z pokrywką, klęka, wyjmując jedną ze świętych Hostii i mówi: – Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Potem podchodzą do balduszy przykrytej białym obrusem, do stołu Pana Jezusa. Przy tym stole wszyscy klęczą razem – obok siebie, tak jak kto uklęknął. Pan profesor obok pana szewca, pan robotnik obok pana dyrektora, pan krawiec obok ucznia z klasy III b, pan kominiarz obok pani w bieli. Nie ma miejsc ważnych i nieważnych. Każde jest najważniejsze, jeżeli na tym miejscu klęczy ten, co kocha. Każdy, kto czeka na Komunię Świętą, otwiera usta, jakby chciał wciągnąć w siebie czyste powietrze z wysokich gór. Każdy otwiera usta, jakby chciał z zachwytu powiedzieć: Aaa – jaki piękny świat, Pan Jezus jest tak potrzebny jak chleb.*

Ks. J. Twardowski, *O rozdzielaniu*, [w] : Ks. J. Twardowski, *Utwory zebrane*, tom 1, Kraków 2002, s. 203.

8. Odczytanie fragmentu Ewangelii: „Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. (...) Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał” (J 17, 18.20-21). Komentując i wyjaśniając ten fragment, katecheta może podzielić się świadectwem nauczyciela o roli Eucharystii w jego życiu duchowym.
9. Wykonanie zadań z *Kart pracy*; podsumowanie lekcji, wspólny śpiew; zachęta do dobrych postanowień i podawania przykładów, poprzez jakie uczynki chcemy w tym tygodniu szczególnie świadczyć o naszej bliskości i przyjaźni z Jezusem w domu i w szkole, aby w ten sposób budować Jego królestwo już tu na ziemi.
10. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.